

Orosz szonettek

1

Bámulni pókhálós sarokba, –
Vén ingaóra villog ott,
Réz-nyelven részegen motyogja:
Andrej halott, Andrej halott.

Ma éjfélig kitart a vodka, –
S ki várja még a holnapot?
Ülök, magam elé motyogva:
Andrej halott, Andrej halott.

Várnak reám a másvilágon
Elvesztett tagjaim: fiam,
Marina, Anna és a lábam,

Mit negyvenegy telén levágtak, –
Együtt leszünk mindannyian,
Kik tagjai vagyunk egymásnak.

$$\frac{1}{2}$$

Kéklő, hideg menny, ártér, rőzsegát, –
Mily elgyűródött-otthonos szavak
Idéznek fel, Marina, ifjuság!
Azt mondom: hó, és hetekig szakad.

Azt mondom: háborúszagú a reggel,
S a csikkel teleszórt váróterem
Padjáról, szemhéját dörzsölve, fölkel
(Még rajta van katonaköpenyem)

Egy hadnagy, aki... mondanám, de nem,
Van, amit én se mondhatok, különben

Már így is hófúvásos* éjeken
Eljönnek hozzám, és felsorakoznak
Parancsra várva, némán, szélütötten.

[*A „hófúvásos” szó írásmódja itt valószínűleg hibás. A vers első megjelenésekor, a [Holmi 1994. májusi számában](#) és a költő által utoljára begépett [Tájkép fohással](#) c. kötetben is rövid u szerepel benne.

← [Előző](#)
[Következő](#) →